№ 290. Poniedziałek 20. Grudnia 1858. Rok wydania 48.

GAZETA LWOWSKA.

PRENUMERATA.

Na GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM DZIENNYM i TYGODNIOWYM łącznie z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na pierwszy kwartał 1859, od 1go stycznia do ostatniego marca:

na miejscu . . . . 4 zł. } waluty austr.
z pocztą . . . . 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera **Kantor Gazety Lwowskiej**, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Montenegro. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. dyrekcya finansów krajowych mianowała prowizorycznego koncepistę finansowego III. klasy, *Emiliana Łopuszańskiego*, stałym koncepistą finansowym z roczną płacą 630 zł. wal. austr. przy prokuraturze finansowej we Lwowie, a praktykanta przy c. k. prokuraturze finansowej Dra *Emanuela Wursta* koncepistą finansowym z taką samą płacą w charakterze prowizorycznym.

W gminie Olejowa Korolówka, w kołomyjskim obwodzie założono trywialną szkołę dla gmin Olejowa Korolówka, Olejowa Korniów i Raszków.

Na utrzymanie nauczyciela oraz na opał tej szkoły z usługą zobowiązały się powyżorzeczone gminy, płacić corocznie kwotę 201 złr. 30 kr. m. k. czyli 243 złotych $7^1/_2$ cent. austr. wal. Prócz tego przyjęły wzmiankowane gminy na siebie obowiązek przeistoczyć na szkołę z własnych funduszów gminy w Olejowej Korolówce pod l. kons. 55 leżący budynek i utrzymywać tę szkołę zawsze w jak najlepszym stanie, rownie jak sprawić i na przyszłość dokupywać wszelkie szkolne porządki i drzewo zakupione na opał szkoły zwieźć kosztem gmin.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dążność ku podniesieniu oświaty ludu, podaje c. k. namiestnictwo z zasłużonem uznaniem do powszechnej wiadomości.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Losowanie długu krajowego i pożyczki.)

Wiedeń, 17. grudnia. Minister spraw wewnętrznych mianował koncepistę przy namiestnictwie, *Maurycego Webera*, sekretarzem namiestnictwa na Bukowinie.

— Na mocy najw. patentu z 3go stycznia 1818 odbędzie się dnia 3go stycznia 1859 o godzinie 10 przed południem 300ne wylosowanie dawniejszego długu państwa w przeznaczonem na to lokalu bankowym w Wiedniu.

Następnie odbędzie się niezwłocznie 13te wylosowanie obligacyi pożyczki zaciągniętej w Anglii roku 1852, dalej 9te wylosowanie seryi pożyczki loteryjnej z 4. marca 1854, 8me wylosowanie seryi obligacyi długu państwa wydanych na umorzenie asygnacyi na kolej żelazną między Medyolanem, Monzą i Como, 12te wylosowanie asygnacyi na kolej żelazną między Medyolanem i Como, i 5te wylosowanie obligacyi ufundowanej 5procentowej pożyczki towarzystwa wiedeńsko-glognickiej kolei żelaznej z roku 1845.

Hiszpania.

(Wylewy rzek.)

Madryt, 11. grudnia. Quadalquiwir wystąpiwszy z swych brzegów zamulił zupełnie sewilski port, i w tym stanie znajduje się już od dnia 28. listopada. Miasto Malaga stoi także pod wodą z powodu wylania rzeki Quadalmediny. Publiczne place wyglądają jak wielkie jeziora. Wzdłuż wybrzeża od przylądku Saint Vincent aż do Kadyxu nie widać nic jak tylko rozbitki okrętów, a liczba trupów wyrzuconych na wybrzeże jest nadzwyczajną i utrzymują, że znaleziono już 100 ciał.

Anglia.

(Wiadomości bieżące. — Obchód świąt w wyższych sferach. — Nowe aresztacye. — Towarzystwo Fenix. — Ujęcie przewodzców.)

Londyn, 14go grudnia. *Court Journal* pisze: „Doszła nas pogłoska, że lord Clyde złoży wkrótce naczelne dowództwo w Indyach, i że sir W. R. Mansfield ma być jego następcą. Oprócz tego słychać, że obmyślone jest wyższe dostojeństwo dla pana Elgin, w pamięć dyplomatycznych jego negocyacyi."

— Dnia 11. b. m. wyjechało już kilku ministrów ze stolicy, przepędzić święta na wsi, iani gotują się do odjazdu. Między tymi co opuścili stolicę, znajdują się: lord Derby, margrabia Salisbury, p. Packington, jenerał Peel, lord John Manners, pan Henlej i lord Hardwicke; pan Disraeli wyjeżdża dnia 13go b. m. do swych dóbr w Buckinghamshire. Sir Bulwer Lytton także w tym dniu opuszcza Londyn a lord Malmesbury udaje się w ciągu bieżącego tygodnia dla oddania kilku wizyt na prowincyi. Lord Stanlej, lord kanclerz i sekretarz państwa w ministeryum spraw wewnętrznych, pan Walpole, pozostają tymczasowo w Londynie.

Słabość lorda Majora nie ma być tak niebezpieczną, jak dotąd utrzymywano, jest już o wiele zdrowszy i spodziewa się, że wkrótce będzie mógł zająć się sprawami urzędu swego.

— Rządowy parostatek „Vivid" odpłynął na dniu 13go b. m. rano do Ostendy, przewieść księcia Walii do Anglii. Książę przybywa na święta w dóm dostojnych rodziców.

— Z Belfast telegrafują pod dniem 12go b. m. wieczorem, o nowych aresztowaniach: o 6 godzinie wieczorem otoczyła policya jednę z szynkowni i przyaresztowała pietnaście osób należących, jak utrzymują do zakazanego stowarzyszenia. Przyarestowani mają być sami katolicy ze stanu robotników, między nimi znajduje się kilku wiekowych, pierwsi zaś do Korku odwiezieni, byli bardzo młodzi ludzie. Wypadek ten zrobił w całem mieście wielkie wrażenie, jednak nie obawiano się żadnych niepokojów. O bliższych szczegółach tych aresztacyi nie słychać; że zaś w Irlandyi istnieje stowarzyszenie pod nazwiskiem „Fenix" nie podlega już żadnej wątpliwości.

— Okazuje się to z nowszych doniesień z Corku, że tych 15tu więźniów, których do miasta tego dostawiono, nie należało do stowarzyszenia tak zwanych bendmanów, lecz że są to członkowie innego towarzystwa znanego pod nazwą „Fenix." Dziennik *Cork Reporter* nie może podać jeszcze powodu ich uwięzienia, i przytacza niektóre tylko szczegóły o tem stowarzyszeniu: że w zachodnich stronach Cork'u znajdować się ma znaczna liczba członków jego, że policya ma ich już od kilku miesięcy na oku, i że uwięzionych obwiniono o to, że uzbroiwszy się lancami, strzelbami i inną bronią odbywali musztrę i ćwiczenia, tak że plany ich jakkolwiek błahe i szalone, ściągały na siebie uwagę z powodu zbrodniczych przeciw istnącemu porządkowi zabiegów, i znagliły władze rządowe do pochwycenia surowych środków dla zapobieżenia gorszym jeszcze rozruchom."

Francya.

(Nowiny dworu. — Poselstwo hiszpańskie. — Wynagrodzenie za Charles Georges. — Książę Montebello z powrotem spodziewany. — Proces Montalemberta. — Memoryał graniczny z Szwajcaryą. — Sprawy algierskie.)

Paryż, 14. grudnia. Cesarzowa Eugenia odwiedzała wczoraj stryja, księcia Jerome, a potem zaszczyciła odwiedzinami swemi biura ministeryalne księcia Napoleona, rozmawiając przytem uprzejmie z wyższymi urzędnikami.

— Na publicznej audyencyi nowego hiszpańskiego posła przy przedłożeniu swych wierzytelnych listów, wyraził p. Mon uroczyste zapewnienie szczerej i serdecznej przyjaźni swej Monarchini i hiszpańskiego narodu dla Cesarza. Na co wezwał Cesarz posła, by zapewnił hiszpańską Królowę, „że pragnie szczęścia, dobra i sławy hiszpańskiego narodu, oraz że jest przekonanym, iż mężowie z ramienia Królowy wybrani w poselstwo przy paryskim dworze przyczynią się do tem ściślejszej między obydwoma krajami przyjaźni."

— Jedną z pierwszych kwestyi, któremi zajmować się będzie wyższa rada Algieryi i kolonii, są algierskie koleje żelazne, gdyż książę Napoleon wielką przywiązuje wagę, ażeby były ukończone jak najspieszniej.

— Komisya, której poruczono wyznaczyć wynagrodzenie dla właściciela i kapitana statku „Charles Georges" za poniesione straty, ukończyła swe prace, i ministrowi marynarki przedłożyła juz sprawozdanie. Co do sumy jednak, jaką zaproponowała komisya, nie ma jeszcze żadnej wiadomości.

— Książę Montebello za lipcowej monarchii były francuski poseł w Neapolu, a obecnie jest posłem w Petersburgu, przybywa z powrotem w pierwszych dniach miesiąca stycznia.

— Proces Montalemberta wytoczy się „nieodwołalnie" 21. b. m. przed trybunał cesarski. Berryer i Dufaure, jak słychać, będą bronić hrabię. Douniol, żerant dziennika *Correspondant*, nie apelował. Chaix d' Estange chce także głos zabierać. Artykuł gazety *Times*, w którym radzi panu Montalembertowi przyjąć ułaskawienie, aby nie okryć się śmiesznością, przypisują w Paryżu inspiracyi lordów Clarendona i Palmerstona. Być może; my czytaliśmy podobnież artykuł gazety *Times*, a zmieniona mowa tego dziennika, rada, którą teraz daje hrabi Montalembertowi, zdawała się nam być tylko wybiegiem, ażeby wydobyć się z przykrego położenia, jakiego nabawić go musiał protest pana Montalemberta, gdy z nadzwyczajną zarozumiałością upatrywał w ułaskawieniu pana Montalemberta tylko skutek nacisku, jaki publiczna opinia Anglii w tej sprawie miała wywrzeć na Cesarza Napoleona.

— Dziennik *Univers* umieszcza petycye burmistrzów z Rousses, Bois d'Ament, Tamine-le-Haut i kilku innych miast z prośbą do Cesarza, ażeby regulacyę granicy Dappenthalskiej rozciągnąć kazał na całą przestrzeń od Dappenthalu aż do Jougne, „gdyż stan, jaki jest teraz, był tylko uzurpacyą Szwajcaryi." Dokument zawiera długi historyczny wywód, począwszy od uchwały Karola wielkiego w 791 roku aż do 1790 roku; o wiedeńskim traktacie nie ma ani mowy, a co do traktatu paryskiego, nadmienia tylko, że stoi w nim: granice między Szwajcaryą a Francyą mają pozostać te same.

— Zagajenie izb nastąpi na dniu 5. lutego. Mówią, że płace deputowanych zostaną podwyższone w ten sposób, że pobierać będą także i za te miesiące, w których nie ma posiedzeń.

— Wyższa rada algierska mianowała na pierwszem swem posiedzeniu wydział, z poruczeniem mu zajmować się sprawami bieżącemi.

— W ciągu tego tygodnia wydany zostanie dekret względem sądowej organizacyi Algieryi.

— Dnia 5. grudnia zagaił p. Géry, prefekt Algieru, posiedzenie jeneralnej rady, pierwszej w tej francuskiej kolonii. Uroczysty akt zagajenia zrobił wielkie wrażenie na licznie zgromadzonych mieszkańcach Algieru. Prefekt wręczył jeneralnej radzie prowincyonalny budżet, nad którym na przyszłość będzie głosować jeneralna rada.

— Jenerał Mac Mahon, naczelny wódz wojskowych sił w Algieryi odpłynął dnia 5. b. m. do Francyi. Zabawi 20 dni, a jenerał Martimprey obejmie tymczasowo naczelne dowództwo, jednak nie opuszczając Oranu, stolicy swej komendy.

Szwajcarya.

(Układy względem doliny Dappen.)

Sprawa względem doliny pogranicznej Dappen zajmuje ciągle uwagę publiczności, a opinia mieszkańców Szwajcaryi jest przeciw projektowi odstąpienia jej na rzecz Francyi, polegając głównie na zdaniu dyplomatów szwajcarskich, z jakiem się roku 1814 i 1815 w tej mierze oświadczyli. W sprawozdaniu wypracowanem z polecenia federacyi i przedłożonem przez ówczesnego pułkownika kwatermistrza Finsler'a kongresowi wiedeńskiemu w sprawie wytknięcia pożądanej dla Szwajcaryi granicy wojskowej, oświadczono się za odzyskaniem miejsca Pays de Gex, a względem doliny Dappen powiedziano między innemi:

„Na północnej kończynie tego ziemstwa znajduje się wprawdzie niezamieszkana lecz mimo to bardzo ważna przestrzeń, która do roku 1804 należała bezsprzecznie do kraju walliskiego, lecz tegoż roku musiała ją Szwajcarya odstąpić poniewolnie Francyi na mocy traktatu zawartego. Z przestrzenią tą zwaną „Val des Dappes" styka się bezpośrednio dolina niewielka, której potoki zlewają się do jeziora „Lac de Joux", a następnie do Zihl i Aary, i z samego już położenia geograficznego stanowi najdogodniejszą granicę między Szwajcaryą i Francyą. Obejmuje trzy gminy: Bois d'Amont, Les Rousses i Les Cressoniers, i niemoże mieć dla Francyi żadnej wartości."

Pułkownik Ziegler oświadczył się też najnowszemi czasy temi słowy względem doliny Dappen: Tylko nieoddawać doliny tej za pieniądze, lecz za inny jaki kawałek ziemi — i wskazuje w tej mierze szczegółowo na dolinę Bois d'Amont. Federacya przyjęła sprawozdanie p. Finsler'a i poleciła deputowanym na kongres wiedeński, Reinhardowi i Montenach'owi, by o dolinę Dappen domagali się dla kantonu walliskiego. W ogóle zaś są wszyscy mieszkańce Szwajcaryi tego zdania, że honor narodowy niedozwala tego, by jaką część kraju oddawano Francyi za pieniądze.

Włochy.

(Rozruch w Genuy. — Pobyt Arcyksięcia Karola Ludwika w Rzymie.)

— Względem zaszłych na dniu 10. b. m. wypadków w Genuy zawiera *Gazz. di Genova* następujące szczegóły:

„Pamięć wypadków z roku 1746 obchodzi według dawnego zwyczaju municypalność corocznie dnia 10. grudnia w kościele Oregina. Od przeszłego roku oświadczył rząd, że oprócz tej uroczystości kościelnej nie będzie się odbywać żadna inna manifestacya, przez którąby spokojność miasta mogła być zaburzoną. A gdy tą razą miała się odbywać w Oregina zwyczajna uroczystość kościelna w obecności wysłanej przez municypalność deputacyi, zebrało się kilka set osób; między temi znajdowała się także niejaka liczba uczniów uniwersytetu. Władza na widok tłumu na placu Annuncyaty wezwała, ażeby się rozeszli. Zgromadzony tłum usłuchał rozkazów władzy; tylko studenci nie chcieli się do tego zastosować, utrzymując, iż mają prawo przechadzać się obyczajem obywateli, i w pojedyńczych grupach podchodzili na plac Carlo-Felice, gdzie zgromadziwszy się zamierzyli zwrócić się na Portorya, i wykonać tam demonstracyę sławnym moździerzem. Agenci publicznego bezpieczeństwa wezwali znowu tłum zwiększony zbiegowiskiem ciekawych, ażeby się rozeszedł. Natrafiwszy na silny opór, przyaresztowali dwóch, co wydawali buntownicze okrzyki. Podczas rozruchu zraniono ciężko jednego mularza i zaniesiono do publicznego szpitalu; jeden ze straży publicznego bezpieczeństwa został także skaleczony. Wkrótce potem przywrócono zwyczajną spokojność."

—*Gazeta wiedeńska* donosi z **Rzymu** z 8. grudnia: Ręka boska odwróciła wielkie nieszczęście od dostojnego Domu cesarskiego w Austryi i od całego Cesarstwa. Podczas bowiem kiedy najdostojniejszy Arcyksiążę *Karol Ludwik* był na nabożeństwie w bazylice księcia Apostołów, spłoszyły się konie u powozu jego przed świątynią, i mimo przytomności woźnicy doświadczonego nie można ich było powściągnąć; konie zaczęły tem bardziej jeszcze miotać sobą; powóz się wywrócił i strzaskał, a woźnica złamał podobno rękę. Konie uniosły z sobą przednią część powozu i pędząc na oślep ulicą Borgo wpędziły się niedaleko kasztelu S. Angelo do rowu głębokiego, który właśnie wybrano dla reparacyi wodociągu.

Arcyksiążę wyszedł z kościoła już po tym wypadku, a cały Rzym składa gorące podziękowanie Bogu, że się nieszczęście na tem jeszcze skończyło. — Jego cesarzewicz. Mość odwiedził Ojca św. zaraz po swem przybyciu do Rzymu, a posłuchanie było bardzo serdeczne i czułe.

Najdostojniejszy Arcyksiążę zwiedza miejsca święte, ogląda starożytności i zbiory sztuk pięknych, a oprócz tego zaszczycił odwiedzinami swemi już kilku artystów, szczególnie austryackich. Mimo ścisłego incognito ściągnął Arcyksiążę jednak powszechną na siebie uwagę Rzymian, którzy mu serdecznie sprzyjają, a szczęśliwe ocalenie jego wzbudziło tem większe jeszcze dlań sympatye mieszkańców. Najdostojniejszy Arcyksiążę przybył do Rzymu szukając pociechy, i zapewne znaleźć ją może najprędzej jeszcze w tej świętej stolicy, zwłaszcza że groby męczenników Pańskich, ich pomniki i świątynie pobudzają silnie do chrześciańskiego poddania się woli Bożej.

Arcyksiążę *Karol Ludwik* znajdzie silne pocieszenie w Rzymie, i wkrótce powróci do Tyrolu, gdzie i nadal pełnić będzie wysokie swe obowiązki ze szczęściem mieszkańców tamtejszych.

Niemce.

(Wiadomości bieżące. — Nowiny dworu drezdeńskiego. — Poseł angielski odwołany z Drezna. — Stan zdrowia Króla wirtemberskiego. — Wyborcy Bawarscy.)

Rząd pruski zajmuje się jak słychać projektem względem rozpoznania spraw dysydentów dla powzięcia stanowczych zasad w tej mierze.

Drezno, 12. grudnia. Dziennik *Dresdener Journal* pisze, że książę następca tronu powrócił dzisiaj z Wiednia do Drezna. Dzisiejszą rocznicę urodzin Jego Mości Króla obchodzono u Dworu także i tą razą bez wszelkiej wystawności.

— Odwołany ztąd poseł angielski, p. F. R. Forbes nie przyjął ofiarowanej sobie posady posła w Brazylii, ze względu na swój wiek i nadwątlony stan zdrowia, oraz słychać, że na sparaliżowania prawego boku uda się na wiosnę do kąpiel w Wiesbaden.

Sztutgarda, 14. grudnia. Co do stanu królewskiego zdrowia nadchodzą z Nissy jak najlepsze wiadomości. Król zajmuje się także i tam bardzo gorliwie sprawami naszego kraju, a nawet dekreta mniejszej wagi wychodzą z jego podpisem. Książę następca tronu jako prezydent ministeryalnej rady podpisuje się tylko „Karol, książę następca tronu."

Mnichów, 12. grudnia. Dziennik *Schwäbische Merkur* pisze: Z rezultatów pierwotnych z wszystkich prowincyi królestwa przedłożonych wyborów do sejmu można wnosić, że dwie trzecie z wybranych wyborów są za prawodawstwem rozwiązanego wydziału.

Rosya

(Szacowanie domów i nieruchomości. — Wiadomości bieżące.)

Petersburg, 9go grudnia. Dziennik *Gazeta senacka* pisze: „Okazało się, że wartość mieszkalnych domów, które przy liwerunkowych albo dzierżawnych kontraktach mają być dawane w zastaw koronie, bywa w niektórych miastach tak wysoko szacowana, że stoi w sprzeczności z wartością otaksowaną dla wymierzenia miejskich danin. Dla zabezpieczenia majątku korony przeciw niesłusznemu otaksowaniu tego rodzaju, wydano tymczasowo aż do powszechnego uregulowania tego przedmiotu następujące rozporządzenie: 1) Władze i osoby mające nadzór nad otaksowaniem takich domów, mogą potwierdzać takie tylko otaksowanie, które zgadza się z dochodem nieruchomości, ustanowionym dla wymierzenia miejskich danin. 2) Jeżeli w kilka lat po takiem ustanowieniu dochodów ma być przedsiębrane otaksowanie tego rodzaju, i w ciągu tego czasu pomnożył się dochód, natenczas ma to być także wliczone, ale wówczas muszą być podwyższone w tym samym stosunku także i miejskie daniny."

— Nadwornemu księgarzowi p. S. Doufour nadało ministeryum spraw zewnętrznych, na 15 lat prawo dyrekcyi i nakładu dziennika

Journal de S. Petersbourg wychodzącego w Petersburgu w języku francuskim.

— Według doniesień dziennika *Kawkaz* o wypadkach na pogranicznej linii lezgińskiej, przeniosło się po otrzymanem tam zwycieztwie wojsk rosyjskich od dnia 27. czerwca do 13. września r. b. około 4000 Kaguczyńców, Ancuchców i Dydryców pod wodzą swych naibów wraz z swemi trzodami i całem mieniem na ziemię rosyjską. Nieco później poszli za tym przykładem inni pozostali jeszcze gorale, a było ich do 600.

Montenegro.

(Doniesienia z Montynegru i sprostowania.)

Według doniesień z Cattaro znajduje się księżna Daryuka, żona księcia Daniela, w stanie błogosławionym, i spodziewają się rozwiązania jej w lutym lub marcu r. p.

Archymandryta Nikanor Niegusz wyświęcony w Petersburgu na biskupa Czarnogóry i Berdy zbierając jałmużnę na budowę i reparacyę świątyń w Czarnogórze, oświadczył przy tej sposobności, że Czarnogórcy niemając ołowiu na kule użyli na to czcionek z drukarni w Cettinie. Dziennik wiedeński *Oesterr. Ztg.* pisze z tego powodu, że jeszcze za życia władyki Piotra były czcionki drukarni cettyńskiej zbite i całkiem nieprzydatne, i że dlatego zamówiono w Wiédniu nowe czcionki wraz z kasztami. Lecz książę Daniel nieupomniał się o nie potąd, chociaż już od kilku lat stoją w Wiédniu w pakach i gotowe są do przesyłki.

Turcya.

(Namik Basza skompromitowany w sprawie Dżeddy. — Doniesienia z Damasku.)

Konstantynopol, 4. grudnia. Z Dżeddy nadeszła wiadomość, że exgubernator Hedzy, Namik Basza, jako skompromitowany w rzezi wyprawionej w Dżeddzie został przyaresztowany i na statek „Caradoc" sprowadzony, z rozkazu angielskiego i francuskiego komisaryatu.

P. Sabatier miał się z tem wymówić, ażeby więźnia tracono w Dżeddzie, jeżeli winnym zostanie uznany.

— Z Damasku donoszą pod dniem 22. listopada, że na dniu 17. listopada odniosły tureckie wojska stanowcze zwycięstwo nad powstańcami w Syryi. Muszir Ahmed Basza stojący na czele powstańców, ujrzał się opuszczonym, i był zmuszony ratować się ucieczką. Uciekł do wioski, ale tamtejsze mieszkańce schwytali go i oddali w ręce wojska, które za Baszą wysłano w pogoń.

Azya.

(Proklamacya jeneralnego gubernatora. — Poczta indyjska na Alexandryę.)

Z powodu proklamacyi król. ogłosił gubernator jeneralny w Allahabadzie następującą proklamacyę z dnia 1. listopada:

„Najjaśniejsza Królowa oświadczyła, że jestto najwyższą Jej wolą objąć na siebie rząd posiadłości angielskich w Indyach wschodnich, zaczem wicekról i gubernator jeneralny obwieszcza, jako od dnia dzisiejszego wystawiane być mają wszystkie akta rządowe w Indyach wschodnich jedynie tylko w imieniu Jej Mości Królowej. Począwszy więc od dnia tego, stają się sługami samej już Królowej ci wszyscy bez żadnego wyjątku pochodzenia i klasy, którzy pod administracyą szanownej kompanii wschodnio-indyjskiej do niej się przyłączyli dla utrzymania honoru i potęgi Anglii. Gubernator jeneralny wzywa ich, każdego w obec i wszystkich w ogóle, by każdy szczególny według sił i możności swojej, stosownie do swego stanowiska i ze szczerego serca przyczyniał się do spełnienia najmiłościwszej woli Królowej i jej życzeń, jakie wyraziła w królewskiej swej proklamacyi. Od tych wszystkich milionów poddanych krajowych Najjaśniejszej Królowej w Indyach wschodnich będzie gubernator jeneralny wymagać teraz i każdego czasu wiernego zachowania się stosownie do tego wezwania, które monarchyni w słowach miłościwych wydała odwołując się do ich posłuszeństwa i wierności."

— Nadesłana do zagranicznego urzędu w Londynie dnia 10. grudnia depesza z Alexandryi z dnia 6. grudnia zawiera: „Lord Elgin spodziewany był 29. października codzień w Hongkongu. W Kantonie panowała zupełna spokojność i handel zaczął się znowu ożywiać. Ulice były przepełnione kramarzami i przekupniami, a cudzoziemcy mogli bezpiecznie chodzić po całem mieście. Zagraniczni misyonarze posiadali po różnych dzielnicach miasta i po przedmieściach. Sprzedano 84 pak (tak zwanych czopów) herbaty. Zasób liczono na 200 pak (czopów). Komodor Edgal znajdował się w Pointe de Galle na wyspie Ceylon, zkąd chciał się udać do Dżeddy. Francuska fregata Duchayla zawinęła 29go listopada do Aden i miała odpłynąć 29. tego samego miesiąca do Dżeddy.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 16. grudnia. Towarzystwo „Credit mobilier" ogłosiło, że zacząwszy od 1. stycznia 1859 wypłacać będzie akcyonaryuszom swoim po 25 fr. rocznego procentu.

Londyn, 15. grudnia. Wczoraj stawał przed sądem Guernsey, obwiniony o kradzież depeszy jońskich. Chociaż czyn był dowiedziony, wydano przecież wyrok uwalniający, ponieważ niedał się udowodnić zamiar zbrodniczy.

Parma, 15. grudnia. Król. belgijski rezydent ministeryalny Lancoy został zawierzytelniony w charakterze nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra przy tutejszym dworze.

Genua, 13go grudnia. *Corriere mercantile* utrzymuje, że zaburzenie z 10. b. m. wywołała sama straż bezpieczeństwa; pewien mularz został śmiertelnie raniony bagnetem; z uwięzionych wypuszczono już większą część. Tym zapewnieniom jednak niezupełnie można dowierzać, gdyż na przedstawienie ministra spraw wewnętrznych suspendował Król intendanta Genuy, adwokata Musso, i nakazał surowe śledztwo. To pewna przynajmniej, że z demonstracyą ta niełączył się zamiar polityczny. Deputowany hrabia Ponziglione znikł nagle bez śladu pozostając długu 600.000 franków.

Genua, 15. grudnia. Cztery okrętów rosyjskich odpłynęło z Wilafranki do Tulonu dla naprawy, poczem wrócą do Wilafranki.

Rzym, 11. grudnia. Konsystoryum miało się odbyć 8. b. m. Mówią o mianowaniu arcybiskupa dublińskiego i prymasa Irlandyi, Dra Cullen, kardynałem. — Wielka księżna Marya Mikołajewna Leuchtenberg przybyła do Rzymu.

Rzym, 12go grudnia. Budżet państwa rzymskiego na rok 1859 wykazuje oprócz nadzwyczajnej rezerwy w sumie 100.000 jeszcze przewyżkę na 14.000 szkudów.

Neapol, 10. grudnia. Zawiązało się towarzystwo do zbudowania kolei żelaznej, która ma łączyć Palermo z Mesyną. W Mesynie zaprowadzono oświetlenie gazowe. Municypalność Kataney wznosi pomnik kompozytorowi Belliniemu.

Amsterdam, 15go grudnia. Dyskonto banku zniżone zostało o $1/2$ procent.

Petersburg, 15go grudnia. Jej Mość Cesarzowa Matka spała ostatniej nocy spokojniej. Gorączka nieustała wprawdzie, ale głowa jest swobodna. Także i kaszel już się umniejsza.

Najnowsza poczta lewantyńska.

(Przywieziona parophywem Lloyda 16. b. m. do Tryestu.)

Konstantynopol, 11. grudnia. W niższych kategoryach tutejszego korpusu dyplomatycznego zajdą niektóre zmiany. Tak n. p. odejdą z ambasady angielskiej pp. Aleson do Anglii, Pisan do Włoch, Norman do Chin. Z ambasady francuskiej odjechało dwóch sekretarzy i jeden attaché do Francyi. — *Journal de Constantinople* wylicza rozporządzenia Porty względem kaimakamii mołdawsko-wołoskiej. Ten sam dziennik gani samowolne postępowanie pana Lesseps co do subskrypcyi na kanał suezki. — C. k. internuncyusz baron Prokesz był 7. b. m. na audyencyi u Sultana. — Ali Basza, dotąd jeneralny gubernator Damaszku mianowany został w tym samym charakterze do Dżeddy, a Mahomed Basza został jeneralnym gubernatorem Kurdistanu w miejsce Ali Kiamila Baszy, który przeniesie się do Damaszku.

Ateny, 11go grudnia. Drut telegraficzny, który ma łączyć Pirej z Syrą zanurzono szczęśliwie 8. b. m.

Deputowany z Elidy, Augerius, obrany został prezydentem izby deputowanych.

Korfu, 14. grudnia. Gladstone odjechał zeszłego tygodnia do Aten i na wyspy jońskie. Na krótki czas przed odjazdem jego zrobiono w Santa Maura demonstracyę za przyłączeniem się do Grecyi.

Bombaj, 25. listopada. Podług wiadomości z Chin wzmaga się znowu powstanie Tienteha. To spowodowało rząd pekiński do większej uległości względem Europejczyków; gubernator Kantonu został odwołany, a przywóz opium dozwolono tylko z zachowaniem wielkiej ostrożności. — W Kalkucie obchodzono świetne festyny; akcye towarzystwa wschodnio-indyjskiego poszły znacznie w górę. Z Manili donoszą, ze rząd kochinchiński wzbrania się wchodzić w układy z sprzymierzonymi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. grudnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	331 29	— 10.2°	90.7	półn.-zach. sł.	jasno
2. god. po poł.	331.82	— 8.2°	86.5	północny "	pochmurno
10. god. wiecz.	332 28	— 10.8°	80.0	" "	jasno

TEATR.

Dziś na scenie polskiej: **„Córka upośledzona,"** dramat w 4 aktach z francuskiego, przekładu Leona Rudkiewicza. — Drugi występ Jpanny Heleny Rudkiewiczówny.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. grudnia.

Hotel rosyjski: PP. Bratkowski Konst., z Rosyi. — Bętkowski Ig., ze Złoczowa. — Łodyński Hier., z Milatyna.

Hotel europejski: PP. Auenmüller Max., ze Szlaska. — Kunaszewski Hironim, z Zembor. — Gorzycki Winc., z Pohorylec.

Hotel podolski: PP. Kędzierski Jul., z Meryszczowa. — Zindler Alexander, c. k. pens. rotm., z Rozdołu.

Pod koleją żelazną: P. Cywiński Luc., z Dąbrowicy.

Do domu prywatnego: P. Fałkowski Melch., z Witryłowa.

Dnia 19. grudnia.

Hotel rosyjski: PP. Borowski Mac., z Hurka. – Szymanowski Fr., z Bobiatyna. — Stige Lud., c. k. protom., i Albert Mich, c. k. porucz., z Wiednia.

Hotel europejski: P. Pohorecki Felix, z Rzędni.

Hotel Langa: PP. Michalski Edw., c. k. adjutant, Gamisch Jan, Schnur Józef, Seifert Fr. i Pawłowicz Ig., c. k. porucznicy, z Gródka. — Pertz Ant., c. k. kom. wojenny, z Stanisławowa.

Hotel angielski: PP. Schmidt Konst., z Żohatyna. – Padlewscy Szym. i Adam, z Libiestowa. — Hr. Baworowski Józef, z Kopyczyniec. — Dąbrowski Mar., z Podhajec. — Jagiełło St., z Wiednia. — Hr. Thun-Hohenstein Wł., c. k. pułkownik, Dabo S. i Sattmary W., c. k. podporucz., z Gródka.

Hotet Krynickiego: P. Rudnicki Teod., z Strzałek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. grudnia.

PP. Hr. Dunin Borkowski Alex., do Winniczek. — Hr. Borkowski Miecz., do Mielnicy. — Ks. Ghika Theodor, do Krakowa. Posselt Jul., c. k. podpułkownik, do Drohowyża. — Smalawski Felix, do Uherec. — Świerzawski Alex., do Szczepiatyna. — Szaszkiewicz Leon., do Rosyi. — Swiatski Jan, ces. ros. radca dworu, do Krakowa. — Tavian Konst., do Czerniowiec. — Ujejski Er., do Lubszy. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Hr. Wodzicki Adolf, do Złoczowa. — Niebrzydowski Ant., do Przyłbic.

Dnia 19. grudnia.

PP. Hr. Fredro Henr., do Przemyśla. — Hoszowski Er., do Weldzieża. — Ołonkowski Tad., do Mostek. — Bigler Fr., dr. praw, do Wiednia. — Sozański Sylw., do Błażowa. — Skarczyński Sz., do Choronowa. — Lityński Wen., do Litwinowa. — Witosławski Wł., do Tuligłów.

Kurs lwowski.

Dnia 18 grudnia.		gotówką zła.	gotówką kr.	towarem złr.	towarem kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	32	4	35
Dukat cesarski	„ „	4	33	4	36
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	7	49	7	54
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	31	1	32
Talar pruski	„ „	1	27	1	29
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	7	1	8
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	79	10	79	40
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	79	45	80	15
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	—	81	42

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 18 grudnia.

1. Dług publiczny. *A. Państwa.* W walucie austryackiej po 5% za 100 zł. 80 50. Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 85 85. Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —.—. Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. —; Metaliki po 5% za 100 zł. 85.10.; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —. po 3% za 100 zł. —. ; po 2½% za 100 zł. —; po 1% za 100 zł. —. — Przeznaczone do loso.: z r. 1834 za 100 zł. — ; z r. 1839 za 100 zł. 137 50 zł. z roku 1854 za 100 zł. 115.-. — Losowane obligacye dawnego długu państwa: po 5% za 100 zł. —.—; po 4½% za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. — —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł. — —; po 2½% za 100 zł. — —; po 2¼% za 100 zł. — —; po 2% za 100 zł. — —; po 1¾% za 100 zł. — —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa za granicą uprocentowane: po 5% za 100 zł. — —: po 4½ za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. — —. *B. Krajów koronnych.* Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Siedmiogrodu 83 65; innych krajów koronnych —.— ; z klauzulą losowania w roku 1867 —.—. Lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —

2. Akcye. Banku narodowego sztuka 982 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 247.40; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego 623.50; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. 1765; towarzystwa kolei żelaznej państwa 255 80; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty 85 60; połud.-półn.-niemieckiej kolei komunik. —.—; kolei Cisy po 200 złr. m. k. 105; — lomb.-weneck. kol. żelaz. —.—; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —.—; austr. towarzystwa żeglug parowej na Dunaju po 500 złr. 528.— ; Lloyda w Tryeście po 500 złr. —.

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. -.—; na 6 lat po 5% za 100 zł. 99.75; na 10 lat po 5% za 100 zł. 95.25; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—.; w walucie austryackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. — —; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

4. Losy. Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka 101.75; towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju —.—; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. 118.

Kurs wexlowy. Na 3. miesiące: Amsterdam za 100 holenderskich florenów —.—. Augsburg za 100 zł. południ. niemieck. waluty 86.20. Berlin za 100 talarów 150.25. Wrocław za 100 talar. — —. Frankfurt n. M. za 100 zł. południ. niemieck. waluty 86.25. Genua za 100 lirów piemonckich —.—. Hamburg za 100 marko banko —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Liwurna za 100 lirów toskańskich —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 101.85. Lugdun za 100 franków —.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. 99 60. Marsylia za 100 frank. —.—. Paryż za 100 fr. 40.45. Praga za 100 zł. wal. austr. —.—. Tryest za 100 zł. wal. austr. —.—. Wenecya za 100 zł. wal. austr. —.—.

Na 31 dni. Bukareszt za 100 piastrów wołoskich 14.68. Konstantynopol za 100 piastrów tureckich 8.40. Wexlowe dyskonto banku narod. 5% —. procent od zaliczek banku narodowego na papiery publiczne 5% —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 4.84, — dukaty ces. pełnej wagi $4.79^{5}/_{10}$, korony 13.96. półkorony —.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 17. grudnia.

Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	80 25	80 50
Z pożyczki narodow. po 5% za 100 zł.	85.85	85.90
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 „	—.—	—.—
Metaliki po 5% za 100 zł.	85.10	85.20
dtto. „ 4½% za 100 zł.	75.75	76.—
Przeznacz. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	—.—	320.—
„ 1839 „ 100 „	136.—	137.—
„ 1854 „ 100 „	114.75	115.—
Renty Como po 42 lir. austr.	17.—	17.50

B. Krajów koronnych		pien.	towar.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	Niższej Austryi	94.—	95.—
	Węgier	83.75	84.50
	Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii	83.—	83.50
	Galicyi	83.—	83.50
	Bukowiny	83.—	83.50
	Siedmiogrodu	83.—	83.25
	innych krajów koronnych	91.50	92.50
	Z klauzulą losowania w r. 1867	—.—	—.—

Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego sztuka	982.—	984.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr	248.20	248.30
Niższo-austr. towarzystwa eskomt. po 500 zł. mon. konw.	619.—	621.—
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1770.—	1772.—
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	257.—	257.10
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon. za 100 zł. (5%) wpłaty	85.50	85.60
Połud.-półn.-niemieckiej kolei komunikacyjnej po 200 zł. m. k.	183.—	184.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.10
Lomb.-weneckiej kolei żelaznej po 570 lir. austr. czyli 192 zł. m. k. z 76 zł. 48 kr. (40%) wpłaty	118.—	119.—
Wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa po 200 zł. czyli 500 frank. z 60 zł. (30%) wpłaty	66.60	67.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	530.—	535.—
Lloyda austr. w Tryeście po 500 „ „	335.—	340.—

Listy zastawne.

		pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon.	6letnie po 5% za 100 zł.	98.—	98.50
	10 „ „ 5% „ 100 „	95.—	95.50
	przeznaczone do losowania po 100 zł.	89.50	90.—
Banku narodowego w wal. austr.	na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	99.25	99.50
	przeznaczone do losowan. po 5% za 100 zł.	85.50	85.75

Losy.

	pien.	towar.
Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	101.80	101.90
Towarz. żeglugi parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	108.30	108.50
Esterhazego 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma 40 „ „	41.—	41.50
Palfiego 40 „ „	38.—	38.50
Clarego 40 „ „	37.25	37.75
St. Genois 40 „ „	38.—	38.50
Windischgrätza 20 „ „	24.10	24.50
Waldsteina 20 „ „	26.75	27.25
Keglevicha 10 „ „	15.60	15.90

Na 3 miesiące.

	pien.	towar.
Augsburg za 100 zł. połud.-niemieckiej waluty 5%	86.5	86.10
Frankfurt n. M., za 100 zł. południ.-niemieckiej waluty	86.20	86.30
Hamburg za 100 marko banko 2¾%	76.25	76.35
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	101.80	101.90
Paryż, za 100 franków 3%	40.40	40.45

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. mennicze	4 zł.—84 cen.	4 zł.—85 cen
Korona	13 „ —90 „	13 „ —92 „
Napoleondor	8 „ —14 „	8 „ —15 „
Rosyjski imperyał	8 „ —30 „	8 „ —31 „

KRONIKA.

(Wyroki urzędu targowego.) Urząd targowy król. miasta Lwowa ukarał w pierwszej połowie b. m. następujące partye częścią pieniądzmi, a częścią aresztem i konfiskatą podejrzanych artykułów: 1) za oszukaństwo przy mienianiu pieniędzy 2 chrześcian i 2 żydów; 2) za nieprzyjmowanie starej monety miedzianej, 2 chrześcian i 2 żydów; 3) za postronny handel 5 izraelitów; 4) za obrazę dozorcy targowego 2 izraelitów i 1 chrześcianina; 5) za niedozwolony handel 4 chrześcian; 6) za tamowanie przejścia furami z drzewem 3 chłopów; 7) za oszukańcze przekładanie drzewa sągowego 7 chłopów z Żyrawki a 4 z Sołonki; 8) za przekupstwo 1 chrześciankę i 1 żydówkę; 9) za niedozwolony handel drobnem bydłem jednego chrześcianina; 10) za sprzedawanie w dniu świątecznym podczas nabożeństwa 1 chrześcianina, i 11) za przekroczenie taryfy mięsa 1 rzeźnika chrześciańskiego.

(Morderstwo.) W nocy z 13. na 14. b. m. zamordował izraelita Zalel G. w Jarosławiu w domu N. 160 izraelitkę Blume D. i zrabował wszystkie jej kosztowności i pieniądze. Zbrodnia wydała się zaraz, gdyż spotkał mordercę, wynoszącego swoją ofiarę, stróż tego domu i chciał go przytrzymać, ale wymknął się i dotąd niezdołano go jeszcze wyśledzić.

(Upadek literatury beletrystycznej.) Z Paryża piszą: Zbliża się pora balów, lecz oraz i najczęstszych samobójstw, których liczba już teraz jest zastraszająca. Tutaj i w Lugdunie przybierają samobójstwa te częstokroć barwę romantyczną, a prezydenci sądów Przysięgłych zawnioskowali niedawno, by z własnych zeznań obwinionych zestawić dowód zgubnego wpływu pism treści romansowej, wprawdzie bardzo tanich, lecz niezmiernie szkodliwych. Tanie pisma peryodyczne przeznaczone dla ludu, rozpowszechnione są po całym kraju, i zawierają same tylko błahości romansowe i tympodobne opisy bez smaku, bez żadnego wyboru i bez rozsądku. Taniej prasy ku oświeceniu ludu nie ma we Francyi bynajmniej. Z feletonów dzienników wielkich, a w ogóle i z towarzystw bardziej wykształconych znika romans prawie już zupełnie. Powieściarze, którzy dawniej pisywali dla wielkiego feletonu, poszli teraz w najem licznym przedsiębiercom dzienników ilustrowanych i innych, i piszą dla pokojówek i terminatorów. Dawniej poddawano im rozprawy treści socyalnej, a teraz zastąpiono je literaturą wyuzdaną, bałamutną i sprośną, prowadzącą do zbrodni i do samobójstwa. Również i z Algieru donoszą o coraz liczniejszych wypadkach samobójstwa. Potąd było to rzeczą niesłychaną, by który z Arabów targnął się na własne życie, lecz po zetknięciu się z cywilizacyą francuską niemogla i arabska ludność oprzeć się wpływom złego przykładu. Najnowsze wypadki okazują jednak i w tem rożnicę charakterystyczną: Arab podrzyna sobie gardło, a Francuz dusi się jak gryzetka czadem węglanym.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.